

[Elmqvist.]

mand fik overladt i pleje af sin broder et får, der havde et sår på det ene ben omkring hasestedet. Han lukkede såret op, og det viste sig, at det var fuld af maddiker. Han vaskede det med kreolinvand og forbandt det igen. Det samme gjorde han nogle dage senere, men det blev værre og værre. Indtil nu kan man vel ikke bebrejde ham noget, men da tilstanden forværredes og der kom flere og flere maddiker i såret, besluttede han sig til at skride til handling. Det gjorde han på den måde, at han med sin lommekniv skar det syge bens hud og sener over omkring hasen og krængede den overskårne hud og de overskårne sener opad mod låret. Benknoglen lå derefter blottet, hvorpå han med en gartnersav savede benet over. Derefter hældte han noget jodsprit over benstumpen og krængede huden ned over den og forbandt den med nogle klude. Han lod derefter fåret gå ude om natten og om dagen, indtil dets lidelser blev så store, at det, efter at politiet var tilkaldt, måtte slås ned. Dyr lægen erklærede, at forbinding, uld, hud, muskler og sener dannede en stærkt stinkende kage fuld af en stærkt lugtende brunlig vædske, og endvidere var underlåret stærkt hævet. Det veterinære sundhedsråd erklærede, at amputationen måtte karakteriseres som mishandling af ualmindelig grov art. Vi kan vel også nok være enige om fra alle sider, at denne handling med en lommekniv at skære kødet og senerne i stykker og krænge det op og med en gartnersav, uden at dyret var bedøvet, at save benet af og derefter lade dyret løbe rundt på marken, ud fra et lægmandssynspunkt må karakteriseres som mishandling af ualmindelig grov art. Sagkundskaben fastslog da også, at det var mishandling af ualmindelig grov art. Loven siger, at for mishandling kan der idømmes straf på indtil 1 år. Hvad blev straffen? Ja, hvis jeg spurgte tingets medlemmer og de havde adgang til at svare mig, hvad de jo ikke har, er jeg sikker på, at det ville blive en meget betydelig straf, således som der også er blevet svaret mig, hvor jeg ellers har spurgt nogen. Straffen blev fængsel i 30 dage — for den mest modbydelige, bestialske behandling af et dyr, som tænkes kan!

En ejer af en travhest havde gjort den til genstand for den groveste mishandling, idet han dels under en køretur på banen havde pisket den så voldsomt, at dens hud bristede, dels undervejs til stalden havde sparket den og slået den på det voldsomste med et kosteskæft. Dyr lægens erklæring karakteriserede behandlingen som grov mis-

handling. Hvad var reaktionen fra domstolens side? 14 dages hæfte, skønt der for mishandling kan idømmes straf op til 1 år. Den pågældende forklarede i retten, at han havde købt hesten som reel, og det var den ikke, derfor skulle den have prygl. Med rette fremhævede dommeren, at det kunne den stakkels hest ikke selv gøre for, det var en anden, der skulle have haft prygl, hvis nogen skulle have det.

Jeg skal nævne to eksempler endnu. En mand ville affive en kat. Han tog den i nakkeskindet og kastede den i et mejeris brændende fyr. Da fyrets låge stod åben, sprang katten et øjeblik efter ud med hele pelsen i flammer og for rundt i gården, og der gik nogen tid, inden man fangede den. Kan man tænke sig noget mere modbydeligt, noget mere sadistisk end at affive et dyr på den måde, at man kaster det ind i et brændende fyr? Karakteriseret som mishandling. Straf: bøde 100 kr. — fuldstændig urimeligt og i komplet modstrid med handlingens, forbrydelsens modbydelighed. Denne afgørelse fremkaldte med rette mange harmfyldte protester både fra enkeltpersoner og i ledende artikler i pressen. Jeg kan således nævne, at „Ekstrabladet“ sluttede en protestartikel mod denne dom og mod den iøvrigt altfor milde behandling af dyremishandlere med at skrive: Som det er i øjeblikket, er det stadig urimeligt billigt at være dyrplager i Danmark.

Og endelig det sidste eksempel. En fodermester knækkede halerne på 15 kører. Dyr lægeattesten lød på, at der på de enkelte kører var fra 2 til 6 brud på halerne, kun på 3 kører var der kun 1 brud. På hele kobesætningen var halerne brutalt knækkede. Dyr lægens erklæring lød på grov mishandling, det veterinære sundhedsråds erklæring lød på det samme. Dommerne svarede: 30 dages fængsel. Overhovedet har det været mig umuligt ved min undersøgelse af domme at finde tilfælde, hvor dommen går over 30 dage, selv for den mest bestialske mishandling.

Mon ikke disse domme er et så stærkt argument, som kræves kan, for at der her tiltrænges en ændring? Jeg kan ikke tænke mig andet end, at det vil være den almindelige mening. Mishandlinger af dyr og børn er noget af det styggeste, mennesker kan begå. De er udtryk for en rigtig skidt karakter, og en sådan dårlig karakter bør gennem en kraftig påmindelse fra samfundets side afskrækkes fra at lade disse dårlige karaktertræk komme til udfoldelse. Der er for mig ingen tvivl om, at streng straf er det eneste, disse samvittighedsløse menne-